

A fahonvéd: Az ám, ni, a szegénységről jut az eszembe, hogy istenes cselekedetbe fogtak maguk megint, hogy hangversenyeket rendeznek a szegedi szegények javára.

En: Minden időben segíteni kellett a szűkölködőkön, most kétszeresen. Nincs nagyobb szépség, mint letörölni a nincsetlenség könnyeit. Miden felszáritott könny egy-egy fekete gyémánt.

A fahonvéd: És azoknak szívében ragyog, akik feszítik. Itt — Istennek hála — nagy a hajlam a felszáritásra. Mindig mondtam, most is vallo, akik a szegedi emberek jó szívében hsznek, azok nem csalakoznak...

HIREK

0000

— Reggel van megint,

gondolom álmosan, bután, amikor kinyitom a szememet és az ablakon át kinézek a szürke téli égre, amely olyan szomorú, mint a hervadó asszony arcá hajnali ébredés után. És a napokra gondolok, amelyek bénán, fél-szegeen mulnak el tőlünk és ugyanilyen bénán fél-szegeen virradnak fel ránk, tovább, tovább, mig elérkezik a legutolsó... A számban fanyar izt érzek, a szemeimbe sötétén tör a reggel fényessége és nagy várások láza reszketeti az idegeimet; ellenségem ez a fájó elborulása a nyájas égnak és a szél sivitása, amely sáros leveleket kavargat az arcomba.

A kávéházban, ahol reggelizni szoktam régen, alig van valaki; nagyobbára tiszték és egy-két hivatalnok; a pincér összefont kezekkel beszélget hátul a fizetővel. Vidáman hallgatnak, bizonyosan jól érzik magukat, de én itt... Indulatosan kopogok az asztalon a pincérért és a tarkálló uccát nézem az ablakon át a homályos sarokból; a pincér nem hallja a kopogást; most hevesen gesztikulálva mulat; lám, a fizető is nevet, nevetnek mind a ketten. nahát, ez nem járja, már öt perce is elmúlt, hogy itt ülök, felém sem néz senki... ez... ez... A torkomat rémes indulatok fojtogatják, most már az öklömmel verem az asztalt; hát így éljük le az életünket, így várunk, várunk türelmetlenül, kopogva, vivódva, így; és így nem hallják meg a kopogásunkat, dörömbölésünket, ahogy a pincér nem hallja az enyémet, most! De én nem hagyom magam, ez nem mehet így; hát akarom, hogy meghallják, hát akarom, hogy ne mindig csak várokozzak; nekem nem kell az alamizsna az élettől sem én akarom!

— Pincér, pincér! — orditom most már, — hát meddig várjak még itt, — mit gondolnak, mindenki úgy ráér, mint... hirtelen elhallgatok; — most megint rossz voltam, gondolom, — és igaztalanul, hiszen tulajdonképpen nincs is sürgős dolgom, ráérek és reggelizés után ugyis elolvastam volna még a lapokat...

Szégyenkezve, önmagam előtt pirulva várom vissza a pincért, végre oda is jön. Barnát hoz a megrendelt világos helyett, de megiszom szó nélkül és csak azután veszem észre, hogy kifelejtettem belőle a cukrot.

(s. i.)

— **Időjárás.** Sok helyütt csapadék és lényegtelen hőváltozás várható.

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Sok helyütt csapadék és enyhébb.

— A király kedden Budapestre érkezik.

Mint a *Bud. Tud.* illetékes helyről értesül, öfelsége kedden, december 12-ikén reggel, udvari különvonattal, rövid tartózkodásra Budapestre érkezik.

— A hitlevélszerkesztő bizottság ülése.

Budapestről telefonálja tudósítónk: A koronázási bizottság hitlevélszerkesztő, kiküldött regnikoláris bizottsága szombaton újból ülésezett. Az ülésen *Csernoch* János elnöklésével a bizottság valamennyi tagja megjelent; a kormány részéről gróf *Tisza* István miniszterelnök, *Balogh* és *Jankovich* miniszterek voltak jelen. *Illés* József előadó a hitlevél szövegét terjesztette elő, mely teljesen azonos tartalmu az 1867-iki hitlevél szövegével. Utána gróf *Apponyi* Albert szólalt fel és indítványozta, hogy a hitlevél így kezdődjék: Mi IV. Károly, Isten kegyelméből Magyarország apostoli királya stb. és *Austriának e néven első császára*. Ezenkívül a hitlevélben alkotmányjogi biztosítékot akar arra nézve, hogy ex-lex esetén ne lehessen feloszlatni, vagy elnapolni a Házat. Kívánja továbbá belevenni, hogy a király az év egy részét Budapesten töltsen és hogy a trónörökös a magyar alkotmánynak megfelelő nevelésben részesüljön. A hadseregben a nemzeti kívánságok megvalósítását óhajtja. Gróf *Tisza* István azt fejtegette, hogy a címet a király állapítja meg, a kormány felelőssége mellett. *Apponyi* felvetett kívánságaira később fog válaszolni. Gróf *Pejačević* Márk a horvátok nevében elfogadja az előadó által javasolt szöveget. Gróf *Károlyi* Mihály pártja nevében előterjeszti, hogy a közös hadsereg mellett egy önálló magyar hadsereget is létesítsenek, amelyben csak magyar állampolgárok lehessenek, nemzetiszínű jelvényekkel ellátva. Követeli ezenkívül a sajtószabadság helyreállítását és a gyülekezési jog biztosítását, továbbá, hogy az országgyűlés ellen ne lehessen karhatalmat használni; végül Bosznia és Hercegovinának Magyarországhoz való csatolását. Gróf *Andrássy* Gyula szerint a hitlevél nem változhatik, a király mindig kiadja elődjének a hitlevelet, csak a hivatkozott törvények változhatnak. Kívánságot hangoztatni ezzel az alkalommal helytelen és nem célszerű. *Rakovszky* István a néppárt nevében elfogadja az előadó javaslatát. Az ülés ezután véget ért.

— A nemzet koronázási ajándéka. Budapestről jelentik:

A koronázó bizottság *Zutt* iparművészeti iskolai tanárra bízta azt a feladatot, hogy a király és királyné részére a nemzet rendei és képviselői által felajánlandó koronázási ajándék két disz-szekrényét elkészítse. Egy szekrény 50.000 darab 20 koronás arany befogadására készül. Az aranyak súlya 339 kilogramm. *Zutt* tanár a szekrényeket valódi palisander fából, sulyos ezüst verettel, ékkövekkel és gyöngyökkel tervezte s a szekrény fedelén a király és királyné iniciáléit alkalmazza.

— Helfferich följánlotta lemondását.

Berlinből jelentik: A nemzeti szabadelvű *Deutscher Kurier* közli, hogy dr. *Helfferich* államtitkár néhány héttel ezelőtt a polgári segédszolgálat törvényének kérdésében támadt nézeteltérés miatt följánlotta lemondását, amelyet azonban később visszavont.

— **Gróf Paar súlyos beteg.** Bécsből jelentik: Tegnap gróf *Paar* Ede vezérezredes, főhadsegéd betegágyánál orvosi konziliumot tartottak. Többek között a konziliumon részt vett dr. *Kaerzl* vezérfőtörzsorvos és *Ortner* tanár is. Délután három órakor a súlyos beteget a Cötage-szanatóriumba szállították.

— **A városatyaválasztások.** Megírta már a Délmagyarország, hogy december 10-én a törvényhatósági bizottság három helyére választásokat fognak tartani. A munkapárt intézőbizottsága pénteken tartott értekezletén az I. kerület két mandátumára *Prelogy* József főgimnáziumi igazgatót és *Szász* Ernő gyárigazgatót jelölte. A függetlenségi és 48-as párt a II. kerületben megüresedett városatyai mandátumra dr. *Lippai* Lajost jelölte péntek este tartott jelölőülésén, amelyen *Pillich* Gyula elnökölt. A második kerületben az egyetlen hivatalos jelölt dr. *Lippai* Lajos.

— Báró Burián István katonai előléptetése

Bécsből jelentik: A király báró *Burián* István külügyminisztert, szolgálaton kívüli viszonyban levő honvéd főhadnagyot, honvéd századosá léptette elő a szolgálaton kívüli viszonyban.

— Szeged decemberi közgyűlése.

Szeged törvényhatósági bizottsága 13-án, szerdán délután 4 órakor tartja meg decemberi rendes közgyűlését dr. *Cicatricis* Lajos főispán elnöklésével.

— Vasárnap kezdődik Szegeden a második rekvirálás.

Amint megírta már a *Délmagyarország*, az új rekvirálás vasárnap reggel kezdődik Szegeden. A katonai parancsnokság azt kívánta, hogy minden rekviráló-bizottsággal legalább egy altiszt és kilenc fegyveres katona végezze a rekvirálást. Ennek következtében megváltozott az a terv, hogy hatvan bizottság fogja végezni a rekvirálásokat Szeged területén. Dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester husz rekviráló-bizottságot alakított. Az öröket és rekvirálókat szombaton délelőtt 10 órakor egy értekezlet keretében újból kioktatta a polgármester kötelelességeik felől. — Közölte a *Délmagyarország* *Borbola* István főispáni titkárnak mint birtokosnak a földmívelésügyi miniszterhez küldött táviratát, amelyben *Borbola* az ellen szólal fel, hogy állattartásra nem hagynak vissza elég kukoricát. Ilyen értelmű táviratokat küldtek a Gazdasági Egyesület és mások is. A földmívelésügyi miniszter szombaton táviratban értesítette a város hatóságát, hogy az ügy megvizsgálására kiküldte *Ipolyi* Keller Gyulát, a nagyváradi földmívelésügyi kirendeltség vezetőjét. *Ipolyi* Keller Gyula szombaton délelőtt érkezett meg Szegedre. Megérkezése után azonnal felkereste a polgármestert, akivel beható tanácskozásokat folytatott. A polgármester ismertette a rekvirálás rendjét. A miniszteri kiküldött résztvesz a rekvirálásokon. A város belterületén a rekvirálások csak azután kezdődnek, ha a tanyákon már befejezést nyert a második rekvirálás. — A kereskedelmi és iparkamara pénteken táviratilag és szombaton levélben fordult a rekvirálás ügyében az Országos Közélelmezési Hivatal elnökéhez, báró *Kürthy* Lajoshoz. Felterjesztésében előadta a kamara, hogy igazságtalannak és a fennálló kormányrendeletekkel ellentétben levőnek tartja, hogy a rekvirálás Szeged polgárságát erősebben sújtsa, mint az ország többi városait. A beszolgáltatandó mennyiséget *Kürthy* báró Szegednél 500 waggonban állapította meg, nyilvánvalónak tartja azonban a kamara, hogy nem a városban bent lakó létéinerekre, iparosokra, kereskedőkre és gyári munkásokra gondolt, akik maguk is nehezen tudják beszerezni liszt-szükségletüket, hanem a város határára és a tanyákra és a rekvirálást is valószínűleg